

bestemt af markedet. Det er netop en rimelig fordeling af de enkelte omkostningslementer, der er nødvendig for at sikre en korrekt afgiftsberegning.

Med hensyn til Århus Kommunes påstand om, at det ikke er afgiftsmæssigt relevant, hvorvidt kraftværkerne får dækning for samtlige omkostninger eller ej, er jeg ligeledes helt uenig.

Dette er netop det springende punkt i afgiftsmæssig henseende. Der kan efter gældende lovgivning alene opnås fritagelse for den del af brændselsmængden, der er indregnet i elprisen. Ved elprisen skal der forstås den *faktiske* elpris, hvortil der i praksis afsættes elektricitet.

Det er således med interesse (og nogen undren), at jeg kan konstatere, at Århus Kommune selv skriver, at salgsprisen ikke vil være sammenfaldende med de omkostningsopgørelser, som Midtkraft laver, men at Århus Kommune samtidig mener, at den gældende lovgivning stadig kan benyttes uændret, selv om den er baseret på, at der indregnes brændsel i de faktiske elpriser.

Århus Kommune er med andre ord enig i, at der er forskel på markedsprisen på el og den omkostningsbaserede pris, man kan komme frem til i kontrakterne. Hermed er den klare bestemmelse i lovgivningen: »at brændsel skal være indregnet i elprisen« ikke længere opfyldt for Midtkrafts vedkommende.

Århus Kommunes betragtninger om, hvornår et kraftværk vil vælge at producere eller ej, er som udgangspunkt korrekte. Hvis prisen ikke

kan dække de variable omkostninger, vil der ikke blive produceret. Spørgsmålet er imidlertid mere kompliceret, end Århus Kommune fremstiller det, når det gælder kraftvarmeområdet.

I de variable omkostninger vil således indgå andre omkostninger end brændsel, f.eks. lønninger, og den kombinerede produktion af varme og el medfører, at der også i de variable omkostninger skal tages hensyn til et bidrag fra afsætningen af varmeproduktionen til de varmepriser, der er aftalt.

Fordelingen af de variable omkostninger på el- og varmeproduktionen vil fortsat kunne foretages på mange forskellige måder, og på det liberaliserede elmarked vil overvågningen af dette ikke foregå på samme måde som hidtil.

På det liberaliserede elmarked vil det eksempelvis være muligt at flytte rundt på omkostningerne, så de samlede omkostninger for hhv. el- og varmesiden er uændrede, men brændselsomkostningerne for langt hovedpartens vedkommende bliver tillagt elproduktionen og således er afgiftsfri.

Endelig medfører kraftvarmegarantien, at kraftværkerne *skal* producere varme til de tilsluttede varmekunder. Dette skal ske, uanset om de variable omkostninger dækkes eller ej. Dette illustrerer også, at begrebet »indregnet i elprisen« har mistet sin mening.

Jeg må derfor endnu en gang konstatere, at der er et klart behov for gennemførelse af L 244.